

Sen o Belasej Víle

Karol Duchoň

Modré nebesá nad hlavou,
modrý je v rieke prúd,
keď hlávka klesá únavou,
clivou únavou,
je pri rieke tej kút.

Kde hlávku si skloní,
nežná a jasná býva tam,
vychádza z mojich snov.
Z nokturna básní,
sťa zázrak krásny,
má háb belasý,
v tráve nám sní,
tam v tichej zátokke sníva.

Keď jej hlávka klesá clivotou a únavou,
a možno neznámou túžbou,
je pri tej belasej rieke kút,
kde si svoju ubolenú hlávku skloní.

Nežná a jasná líha tam,
patrí snáď doba nám
nokturna básní,
ten zázrak krásny a ja o nej sním,
snom belasím,
sním ako sní tam a mám ju rád.